

گرامی باد روز اول ماه مه روز جهانی همبستگی کارگران همه کشورها!

صد و سی سال پیش، انترناسیونال کارگری موسوم به انترناسیونال دوم؛ برای گرامیداشت یاد کارگران آمریکائی، که پس از برگزاری باشکوه تظاهراتی عظیم و سراسری و درخواست روزکار هشت ساعته، در درگیری با پلیس شیکاگو به خاک افتاده و تنی چند از آنان به چوبه های دار سپرده شده بودند، این روز را روز اعلام همبستگی مبارزاتی کارگران همه کشورها با یکدیگر نامیدند. این روز، روز قدرت نمائی جهانی کارگران و بزرگداشت زحمات تا کنونی طبقه جهانی کارگر و یادآوری خونهای است که پرچم مبارزه طبقاتی کارگران را به رنگ سرخ درآورده است.

امسال، باردیگر به استقبال این روز میرویم، در جهانی که طبقه کارگر و زحمتکشان دیگر، علاوه بر تحمل فشار طاقت فرسای بیعدالتی های ناشی از تداوم حیات سرمایه داری و جهانی شدن نئولیبرالی آن، مورد تهاجم ویروس کرونا نیز قرار گرفته اند.

سال گذشته سال تشدید مبارزات کارگران بر علیه ادامه تهاجمات سرمایه داران بود، از هفت تپه، هپکو، فولادهاواز، معلمان و بازنشستگان ایرانی تا کارگران و زحمتکشان شیلیائی، آرژانتینی، اکوادوری، لبنانی، عراقی، هندی، ایتالیائی، آلمانی، فرانسوی... در همه جا ما با مقاومت توده ای در برابر حملات سرمایه داران و دولتهای حافظ سرمایه به سطح زندگی، شرایط کار و دستاوردهای کارگران روبرو بودیم. به اشکال و دامنه متفاوت اما با هدف و مضمونی مشابه. سالها بود که چنین فوران همزمان و دامنه داری از مبارزات کارگران و زحمتکشان کشورهایی با شرایط رشد، ساختار و جغرافیائی بکلی متفاوت، در تقابل با طبقه سرمایه دار و دول سرمایه داری گوناگون با سیاستهایی با مضمون یکسان در کشور خودی! اعلام همبستگی متقابل میان مبارزان درگیر در آن! از جلیقه زردها و اتحادیه های مبارز فرانسوی تا دانشجویان سوسیالیست ایرانی! دیده نشده بود. آری در سالی که گذشت، همبستگی مبارزاتی کارگران و مبارزین ضدسرمایه داری چندین روز از تبار اول ماه مه را در بستر مبارزات کشورهای مختلف به نمایش

گذاشت. پرتوان باد این همبستگی و همیاری در عمل مبارزاتی کارگران و زحمتکشان جهان!

در سالی که گذشت، نظام سرمایه داری در کشورهای اصلی آن نشانه های جدی از ورود به سیکل جدیدی از بحران را بروز داده بود. در سه ماه آخر سال میلادی گذشته، تولید صنعتی در آلمان، ژاپن و فرانسه دچار افت شده و در چین و آمریکا با کاهش و کند شدن رشد روبرو بودند. بویژه صنعت خودروسازی، موتور صادرات کشورهای چین و آلمان و فرانسه، با پس رفت آشکاری روبرو شده بود. در سپتامبر گذشته بانک فدرال آمریکا در یک هفته و در سه نوبت مجبور به دخالت و تزریق نقدینگی در " بازار مالی بین بانکها" شد. چیزی که از بحران 2007 بدینسوی دیده نشده بود. اقتصاد کشورهای بزرگ سرمایه داری به نقد بسوی بحران میرفت. اما بروز اپیدمی ویروس کرونا نه تنها به یک ضربت تولید و اقتصاد کشورهای جهان را با رکود شدید و ناگهانی روبرو کرد بلکه فجایع ناشی از ادامه حیات ننگین سرمایه داری را با شدت بیشتری آشکار کرد. تلفات ناشی از این بیماری در تمام کشورهای که سیاستهای دول سرمایه داری به بازپس گرفتن بخش مهمی از دستاوردهای پس از جنگ جهانی دوم منجر شده بود، ضعف شدید این دولتها در دفاع از شهروندان کشورهای خود را به نمایش گذاشت. نابودی بخش مهمی از بیمه های اجتماعی، بهداشت عمومی و حمایت از بیکاران یعنی آنچه که به نام " دولت- رفاه"، در اثر جنبشهای قدرتمند کارگری و رهایی بخش پس از جنگ جهانی دوم و عقب نشینی ناگزیر سرمایه در مقابل اردوگاه کار، بوجود آمده بود، زیر ضربات این سیاستها، به شدت خود را نشان داد. عدم دسترسی برابر به امکانات بهداشتی، پزشکی و داروئی، نه تنها مابین کشورهای مختلف، بلکه در سطح هر کشور نیز، اختلافات سطح زندگی و طبقاتی ناشی از مناسبات سرمایه داری را بیش از پیش برملا کرد. خصلت انگلی و غارتگر این سیاستها در برابر همه کارگران و حقوق بگیران کشورهای مختلف باز هم بیش از پیش عیان شد. مدافعان قلم به مزد این سیاستهای سرمایه داری، امروز در موقعیت دفاعی قرار گرفته اند و کارگران جهان و طرفداران حرکت به طرف سوسیالیسم فرصت کم نظیری برای تهاجم نظری و ایدئولوژیک بدست آورده اند تا بطور نظام مند به افشای این مدافعان نظام سرمایه داری بپردازند. بویژه آنکه بروز این اپیدمی که در واقع سومین نسل از ویروس های صنعتی ناشی از شرایط ناگوار محیط زیست در اثر گسترش مناسبات سرمایه داری به تمام گوشه کنار جهان از جنگلهای آمازون و کنیا تا منطقه ووهان چین و نابودی محیط زیست همراه و همپای آن، بوضوح نشان میدهد که اشتهای سیری ناپذیر سرمایه به سود و انباشت باز هم بیشتر سرمایه در هر دور تولید و توزیع، دیگر نه در سطح یک یا چند کشور بلکه در پهنه گیتی، ضربات جبران ناپذیری را به طبیعت وارد کرده است. گرمایش زمین، ویروسهای

صنعتی، بیماری ابولا، آلودگی بی حد و حصر هوا و مرگ و میر همراه آنان، همه و همه نشان میدهند که ادامه حیات سرمایه داری نه تنها با خود نابرابری و بربریت را به ارمغان آورده بلکه اساسا ادامه حیات نژاد بشر در کره زمین را به خطر انداخته است. امسال در سراسر جهان کارگران و حقوق بگیران دیگر اول ماه را به روز به چالش کشیدن نظام جهانی سرمایه داری تبدیل خواهند کرد، حتی اگر ویروس کرونا امکان تجمعات فیزیکی را از آنان سلب کند! شعار ما اینست وقت آن رسیده است که می بایستی جهانی دیگر را بر پا کرد! جهانی عاری از اختلافات طبقاتی و در هماهنگی با طبیعت! جهانی بر اساس برنامه ریزی هوشمندانه تولید و بازسازی طبیعت نیمه ویران و نه بر اساس تولید لگام گسیخته در جستجوی سود نابود کننده طبیعت و ایجاد شدیدترین نابرابری های طبقاتی و اجتماعی!

در ایران رکود و تورم توامان که نتیجه مستقیم سیاستهای نئولیبرالی دولتهای گوناگون از رفسنجانی تا روحانی، ماجراجوییهای نظامی و هسته ای، هزینه سرسام آور دستگاه سرکوب و نهادهای انگلی رژیم اسلامی و در اثر تحریمهای یکجانبه و مغایر با معاهده های بین المللی دولت ایالات متحده آمریکا تشدید شده است، شرایط زندگی روز به روز دشوارتری را بر مردم ایران و بویژه کارگران و حقوق بگیران و لشکر عظیم بیکاران تحمیل کرده است. گرانی و بیکاری تواما ارمغان این سیاست بوده است. " دولت امام زمان " وعده بهشت را در آسمان داده ولی جهنمی واقعی بر روی زمین به پا کرده است. سرکوب خونین جنبش درخشان کارگران و تهیدستان شهر و روستا در آبانماه گذشته بعنوان تنها " سیاست ممکن " با حمایت تمام جناحهای حاکمیت، در متن ادامه و گسترش جنبش اعتصابی - اعتراضی کارگران در دفاع از سطح زندگی خود، ممانعت از بسته شدن واحدهای تولیدی و خدماتی، مبارزه با خصوصی سازیها و... فاصله عظیمی را که بین مردم ایران و رژیم حاکم وجود دارد باز هم بیشتر و آشکارتر به نمایش گذاشت. پایه اجتماعی رژیم حاکم هرگز به این کوچکی نبوده و عملا محدود به مزدوران و حقوق بگیران دستگاه دولتی سرکوب و دستگاههای ایدئولوژیک دولت ولایت شده و رفتار رژیم را به سوی سیاست خشونت حداکثری سوق داده است.

علیرغم تمام سرکوبها و بگیر و ببندها، جنبش اعتراضی - اعتصابی کارگران و زحمتکشان ایران در سال گذشته، در کشوری که حق اعتصاب و تشکیل سازمانهای مستقل کارگری و کارمندی ممنوع است، با قدرت بیشتری ادامه یافت. طرح شعارهای کار، نان، آزادی، مسکن، زندگی بهتر و در مواردی طرح صریح خواسته های کنترل کارگری و اداره شورائی پله جدیدی در رشد آگاهی و سطح تقاضاهای به حق کارگران را نشان می زند. فعالان کارگری نشان دادند که در مقابل حاکمیتی ناتوان، از طرح مدیریت کارگری و به دست گرفتن امور به دست خود ابائی ندارند. آنها نشان دادند که

جنبش کارگری ایران گام به گام به قدرت واقعی و تعیین کننده خویش آگاهتر از پیش شده و به جلو می‌رود. لزوم ایجاد نهادهای کارگری و مردمی مستقل بار دیگر خود را نشان می‌دهد. ایجاد کمیته های محلات و امداد توسط جوانان و کارگران برای مقابله با تهاجم ویروس کرونا و آشکار شدن چندباره ناتوانی همه جناحهای حاکم که جز غارتگری، اختلاس و سرکوب شیوه دیگری ندارند، یادآور ابتکارات دوران مبارزات ضدسلطنتی بود و نشان می‌دهد که دست زدن به این اشکال تعاونی و شورائی در حافظه طبقاتی کارگران و زحمتکشان ایران ریشه عمیقی دارد. این همه نوید امکان واقعی برپائی جامعه ای نوین، عاری از سرمایه داری و طبقات استثمارگر، عاری از ستمگری بر زنان و ملل ساکن ایران بر فراز خرابه های جمهوری اسلامی را می‌دهد.

رشد موازی اعتراضات مطالباتی کارگران و خیزش اعتراضی خیابانی در سال گذشته، وظیفه پیوند زدن این دو به یکدیگر را با شدت بیشتری مطرح کرد. لزوم ایجاد هر چه گسترده تر و متنوع تر تشکیلات مستقل کارگری، کارمندی، محلات و نمایندگی کردن از خواست های عمومی جامعه که بازتابی پرنگ در خیزش آبانماه 98 داشت بعنوان بدیل کارگری باز هم خود را نشان می‌دهد. تلاشهای دلاورانه زنان و مردان فعال جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی درین راه به چشم می‌خورد. و این در هنگامه سرکوب نظام مند این فعالان، ادامه صدور احکام زندان و به بند کشیدن آنان!

"نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور" در این روز همبستگی جهانی کارگران، بار دیگر به این زنان و مردان شیردلی که در سخت ترین شرایط به کار مبارزه و سازماندهی کمر همت بسته اند، درود فراوان رسانده و بار دیگر همبستگی عملی خود با این مبارزه را اعلام میکنند.

زنده باد اول ماه روز جهانی همبستگی کارگران همه کشورها!
سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران!
زنده باد سوسیالیسم!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<https://t.me/nahadhayehambastegi>

اردیبهشت 1399 - مه 2020